

Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου: «Φένια, η αγαπημένη των ήχων»

Βερίνα Χωρεάνθη 📅 Δημοσιεύτηκε 30 Αυγούστου 2016

Πόσο έτοιμοι είμαστε να αποδεχτούμε τη διαφορετικότητα και την ιδιαιτερότητα των άλλων; Όσο κι αν ισχυριζόμαστε ότι η κοινωνία μας έχει προχωρήσει και έχει απαλλαγεί από ταμπού και προκαταλήψεις, στην πράξη τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ιδίως όσον αφορά τα παιδιά, που συνεχώς βομβαρδίζονται από πρότυπα υποτιθέμενης τελειότητας στα οποία, άλλοτε άμεσα κι άλλοτε έμμεσα, καλούνται να μοιάσουν, είτε από τα ΜΜΕ είτε από το περιβάλλον τους, χωρίς να είναι σε θέση να κρίνουν αντικειμενικά τα ίδια και να ξεχωρίσουν τι είναι αληθινό και ουσιαστικό.

Το κείμενο είναι λιτό, τρυφερό και διακριτικά ποιητικό. Η υπέροχη εικονογράφηση της Έφης Λαδά δίνει ζωή στους ήρωες και τις περιγραφές και τονίζει ακόμα περισσότερο το θετικό, βαθιά ανθρώπινο και συγκινητικό μήνυμα του βιβλίου.

Πολλές φορές οι άνθρωποι με ιδιαιτερότητες αντιμετωπίζονται με καχυποψία και έλλειψη κατανόησης, ακόμα και από άτομα που, θεωρητικά, τα έχουν ξεπερασμένα όλα αυτά. Οι σύγχρονες κοινωνίες μας είναι δομημένες με τέτοιο τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται σχεδόν αποκλειστικά στις ανάγκες των μελών τους που δεν αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες, κάτι που αυτόματα περιορίζει κάποιους στο περιθώριο, λιγότερο ή περισσότερο.

Είναι ακόμα πιο δύσκολο όταν τα άτομα με ιδιαιτερότητες είναι παιδιά, καθώς το σχολικό περιβάλλον δεν είναι πάντα φιλικό ούτε και διατεθειμένο να δει και την άλλη πλευρά των πραγμάτων, να μπει έστω στη διαδικασία να σκεφτεί ότι όπως τα πράγματα που βλέπουν γύρω τους δεν είναι μονοδιάστατα, έτσι και οι άνθρωποι έχουν πολλές πλευρές και η διαφορετικότητα είναι μία από αυτές. Από την άλλη, η όποια διαφορετικότητα δεν κάνει τον άνθρωπο που την έχει κάτι αξιοπερίεργο, απλά είναι ένα στοιχείο του εαυτού του, καθ' όλα άξιο σεβασμού από τον περίγυρό του.

Με το έξυπνο και πολύ τρυφερό κείμενό της, η Γιώτα Αλεξάνδρου καταπιάνεται μ' αυτό το θέμα με ευαισθησία και σεβασμό. Η αφήγηση γίνεται σε πρώτο πρόσωπο, και υπάρχει συναισθηματική φόρτιση, καθώς ο μικρός αφηγητής τυχαίνει να συνδέεται με την ηρωίδα με συγγενικούς δεσμούς. Μας μιλάει για τη Φένια, που αντιλαμβάνεται τον κόσμο με τον δικό της τρόπο – μέσα από τους ήχους. Η τεχνική ιδιαιτερότητά της δεν αναφέρεται ποτέ με το όνομά της, καθώς η ουσία της ιστορίας είναι και παραμένει ότι η Φένια είναι ένα παιδί σαν όλα τα άλλα, το οποίο απλώς βλέπει τον κόσμο με μάτια διαφορετικά.

Είναι για εκείνη απόλυτα φυσιολογικό να βλέπει με ήχους ή να αντιλαμβάνεται τα χρώματα με το συναίσθημα. Πράγματα αυτονόητα για τον πολύ κόσμο, για τη Φένια απαιτούν προσπάθεια, ωστόσο εκείνη έχει βρει τον δικό της κώδικα επικοινωνίας και ανταπόκρισης. Ουσιαστικά είναι πιο δύσκολο για τα άλλα παιδιά να αντιληφθούν τον κόσμο της Φένιας απ' όσο είναι για τη Φένια να προσπαθεί να προσαρμόζεται καθημερινά στον δικό τους.

Παρ' όλα αυτά η Φένια, με την ηρεμία, την καλοσύνη και την αισιοδοξία της, καταφέρνει να κερδίσει τη συμπάθεια και την εκτίμηση ακόμα κι εκείνων που την περιγελούσαν. Σ' αυτό το σημείο, είναι σημαντικό να γίνει ιδιαίτερη αναφορά στον τρόπο που η συγγραφέας χειρίζεται την περίπτωση αυτή. Δεν είναι πάντα εύκολο για έναν δάσκαλο –ή, εν πάση περιπτώσει, για όποιον ενήλικα έχει, με οποιοδήποτε τρόπο την ευθύνη μιας ομάδας παιδιών– να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά μια τέτοιου είδους προβληματική κατάσταση. Η δασκάλα του βιβλίου, αντί να καταφύγει σε κηρύγματα και νουθεσίες, ουσιαστικά βάζει όλα τα παιδιά στη θέση της Φένιας με τον πιο φυσικό τρόπο: τα παρακινεί να κλείσουν τα μάτια τους και να προσπαθήσουν να αντιληφθούν, έστω και για λίγο, έναν κόσμο χωρίς εικόνες: αυτό δηλαδή που κάνει η Φένια όλη της τη ζωή. Χάρης σ' αυτή τη φαινομενικά απλή δραστηριότητα, τα παιδιά που κορόιδευαν τη Φένια επειδή μπορεί να σκόνταφτε σε μια κλειστή πόρτα ή σε ένα μη αναμενόμενο εμπόδιο στο δρόμο της συνειδητοποίησαν σε σημαντικό βαθμό τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει, οι οποίες, παρ' όλα αυτά, δεν την άφηναν να χάσει στιγμή το χαμόγελό της.

Ουσιαστικά είναι πιο δύσκολο για τα άλλα παιδιά να αντιληφθούν τον κόσμο της Φένιας απ' όσο είναι για τη Φένια να προσπαθεί να προσαρμόζεται καθημερινά στον δικό τους.

Το κείμενο είναι λιτό, τρυφερό και διακριτικά ποιητικό. Η υπέροχη εικονογράφηση της Έφης Λαδά δίνει ζωή στους ήρωες και τις περιγραφές και τονίζει ακόμα περισσότερο το θετικό, βαθιά ανθρώπινο και συγκινητικό μήνυμα του βιβλίου. Οι ζωηρές, ονειρικές εικόνες της δίνουν μια άλλη διάσταση στο θέμα. Πρόκειται για ένα βιβλίο που, αν και απευθύνεται πρωτίστως σε παιδιά, αξίζει να διαβαστεί από όλες τις ηλικίες.

Φένια, η αγαπημένη των ήχων

Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου

Εικονογράφηση: Έφη Λαδά

Πατάκης

32 σελ.

ISBN 978-960-16-5621-2

Τιμή: €9,20